

[Justitsministeren.]

Forslaget vedtaget af det andet høje Ting i den Skikkelse, hvori det i sin Tid blev fremsat.

Jeg kan i det store og hele henholde mig til de Bemærkninger, der ledsagede Forslaget, ved dets første Fremstilling for det høje Folketing, samt til mine Udtalelser ved den Lejlighed. Jeg skal derfor nøjes med ganske kort at gennemgaa Forslagets Indhold.

Forslaget finder Anvendelse paa juridisk Raadgivning eller anden juridisk Bistand, Inkassobureauer, Oplysningsbureauer, Detektivbureauer og Ægteskabsbureauer. Dets Formaal er at komme forskellige uheldige Forhold ved disse Virksomheder til Livs, bl. a. ved at fastsætte bestemte Regler for, i hvilket Omfang og paa hvilken Maade Virksomhederne kan reklamere. Der er navnlig af de Virksomheder, som driver juridisk Raadgivning, de saakaldte Vinkelskrivere, blevet drevet en til Tider meget paagaende Reklame, der giver Publikum et urigtigt Indtryk af, at det drejer sig om særlig sagkyndig Assistance, medens Forholdet i Virkeligheden ofte er det, at Indehaveren savner de juridiske og moralske Kvalifikationer, der burde være til Stede hos den, der giver sig af med at yde juridisk Vejledning til andre. Denne uheldige Reklamerings, som ogsaa undertiden har været anvendt til at hidføre Forvekslinger med de filantropiske Retshjælpsinstitutioner, saasom Studentersamfundets Retshjælp for ubemidlede, søger Forslaget at komme til Livs ved Reglerne i § 2.

Ifølge disse er det Virksomhederne forbudt at anvende Betegnelser, der er egnede til at give Almenheden eller Virksomhederne ubekendte Personer det Indtryk, at de staar under offentlig Tilsyn eller har opnaaet offentlig Godkendelse. Ligeledes er det forbudt at anvende Betegnelsen „Retshjælp“, „Retskonsulent“, „Juridisk Kontor“ eller lignende. Endelig indføres der et generelt Forbud mod at reklamere med juridisk Raadgivning eller anden Retshjælp. Endvidere giver Forslaget Domstolene Myndighed til at udelukke Personer, hvis Vandel gør dem uskikkede til at udføre en saadan Virksomhed, fra at deltage deri, idet Retten hertil kan frakendes dem under en Politisag, som det nærmere er bestemt i § 3. Endelig foreslaas der i § 4 givet Politiet Beføjelse til at kræve Oplysninger om Virksomhedens Drift m. m.

Fra de i Forslaget indeholdte Bestemmelser foretages der visse Undtagelser i § 1, Stk. 2, hvorefter de ikke finder Anvendelse

paa Sagfører- og Bankvirksomhed og ej heller paa Auktionslederes Inkassationer af Auktionskøbesummer eller statsautoriserede Revisorers Bistand i Spørgsmaal, der staar i Forbindelse med Regnskabs- og Revisionsforhold. Endvidere indeholder § 2 en Bemyndigelse for Justitsministeren til at gøre visse Undtagelser fra Reklameringsforbudet for bestemt afgrænsede Omraader. Ved det under Behandlingen i det høje Folketing gennemførte Ændringsforslag er der yderligere givet Justitsministeren en almindelig Bemyndigelse til at gøre Undtagelse fra de fleste af Reklameringsbestemmelserne, for saa vidt angaar Virksomheder, som bestaar allerede ved Lovens Ikrafttræden, naar ganske særlige Grunde taler derfor.

Under Forhandlingerne i det af det høje Folketing nedsatte Udvalg har der været rejst Spørgsmaal om, hvorvidt der kunde indføres yderligere Undtagelser, gældende f. Eks. for Patentbureauer og andre afgrænsede Omraader. Da der ikke føres nogen Kontrol fra det offentlige Side med Virksomheder af denne Art, har Ministeriet dog ikke ment at kunne tiltræde saadanne yderligere Undtagelser. Endvidere blev det overvejet at indføre en Bestemmelse, hvorefter den Virksomhed, som Ingeniører og Arkitekter udfører med Hensyn til Indgivelse af Andragender til Myndighederne om Dispensationer og Tilladelser i Forbindelse med Arbejder, hvis Gennemførelse de forestaar, eller hvortil de tilrettelægger Forarbejderne, holdes uden for Loven. Det er imidlertid Ministeriets Opfattelse, at Loven i den foreliggende Affattelse slet ikke rammer disse Forhold, og dette agter man at give Udtryk i et Cirkulære, som skal udsendes ved Lovens Ikrafttræden. Udvalget gav sin Tilslutning hertil, og der blev derfor kun fremsat det nævnte Ændringsforslag.

Jeg skal udtale det Haab, at Forslaget i den Skikkelse, hvori det nu foreligger, vil kunne vinde almindelig Tilslutning i det høje Landsting, og skal hermed anbefale det til en hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting, saa at Loven vil kunne træde i Kraft som forudsat, den 1. Januar 1943.

Ingeborg Hansen: De Virksomheder, som Lovforslaget omfatter, er meget forskellige. Inden for de Kategorier, som nævnes i § 1, findes der, i hvert Fald for nogle Vedkommende, Virksomheder i mange Afskygninger, som gaar lige fra helt uangribelige og nyttige til i høj Grad angribelige og skadelige. Det er de mørke af dem, som Forslaget tager Sigte paa at faa afskaffet.